

Markó Béla

Hideg égbolt

*Valentyin Szerov: Európa elrablása,
1910, olaj, vászon, 71 × 98 cm,
Tretyakov Képtár, Moszkva*

Fent északon az ég is hidegebb,
s a nászt talán már Zeusz sem kívánja,
a tengernek nincs célja, nincs iránya,
és nem találni békés szigetet

a láthatáron túl, mert a bikává
lett isten csak az egyetlen sziget,
hát ő sem tartozik most senkinek
elszámolással, s mintha azt is látná,

miközben a habzó felszín alatt
ide-oda úszkálnak a halak,
hogy látszólag fogoly ugyan, de végül

senki mástól nem függ majd, hogy milyen
lesz eljövendő otthona, hiszen
mi kiegészül, az ki is elégül.

Kívánság

*Ilja Repin: Őszi csokor. Egy lány portréja,
1892, olaj, vászon, 111 × 65 cm,
Tretyjakov Képtár, Moszkva*

A tetszhalálban ott az ébredés,
az éjszakában ott rejlik a reggel,
s hogyha lenyugszik, másnap úgysis felkel
túloldalon a nap, mert még kevés

a pusztulás körös-körül, csupáncsak
egy pillanat valahol legbelül,
de kint nem hervad, inkább teljesül
most minden, s híre sincs a délutánnak,

ez még a dél, és nem látni sehol
egy leheletnyi árnyékot mögötte,
ám kívánságát csokorba kötötte,

s ha valaki majd közelebb hajol,
már sejtheti, hogy a tépett virágban
egy-egy nyaláb kialvó napvilág van.

Messzeség

*Rembrandt: A tékozló fiú hazatérése,
1668–1669 körül, olaj, vászon, 262 × 205 cm,
Ermitázs, Szentpétervár*

Egyetlen arc világít csak a képen,
a többi inkább árnyékban marad,
bár lassan máshol is meg-megszakad
a félhomály, s a fellobbanó fényben

jól látható, hogy apa és fia
megbonthatatlan tömbbé olvad össze
egy pillanatra, vagy talán örökre,
és minden egyéb csak komédia

vagy ceremónia, mert nem lehet
fontosabb semmi, mint a szeretet,
hiszen nem arról van szó, hogy nem érez

haragot, és hogy mégsem bünteti,
aki fájdalmat okozott neki,
de végre nincs köze a messzeséghez.